

vor Hær under Krigen. Det er dette, jeg ikke skjønner er rigtigt, idet jeg troer, at vi paa denne Maade let kunde gaae glip af den Nytte, man ellers kunde vente af de gode Kræfter, som maatte findes i de frivillige Corps. Vi skulle dem jo derved i et noget særegent, maaskee tildeels begunstiget Forhold ligeoverfor det øvrige Mandskab og Befalingsmandskab i Forstærkningen, og det er jo ikke Ullighed, vi agte at fremme ved dette Lovforslag i det Hele. Jeg troer derimod, at man under Krigsberedskab — under Forudsætning af, at man overhovedet kommer til at bruge Forstærkningen saaledes som den her, temmelig blodløst, er foreslaaet — vilde have mere Nytte af dem, hvis de kom til at indtræde i deres Numere og saa ved deres større Dydighed, Erfaring og krigeriske Aand foregik Naboer til Hære og Venstre med deres lysende Exempel. Derved vare de aldeles lige for Loven; men vare de dygtigere og mere krigerisk sindede, saa havde de Leilighed til at vise, at der var Ullighed tilstede, og det til Gavn for den Tjeneste, man skulde have af Forstærkningen. Var der derimod Tale om, at forbyde Oprettelsen af frivillige Corps, saa kan jeg forstaae den Varne hvormed man udtaler sig for det Forslag, som gaaer ud paa, at den paagældende Paragraph skal beholdes; thi ogsaa jeg betragter Oprettelsen af frivillige Corps for at være en meget vigtig Sag; ogsaa jeg troer, at dersom vi ikke ved dette Lovudkast i alt Fald faae Formerne saaledes ordnede, at der Intet i den Henseende er til Hinder for, at den krigeriske Aand kan udvikle sig, saa er vistnok langt fra vor Hensigt med Forslaget naaet, og naar ogsaa det ærede Medlem, jeg har omtalt, udtalte, at især i de frivillige Corps kunde den krigeriske Aand udvikles, saa skal jeg i den Henseende aldeles ikke modsigte ham. Jeg tvivler ikke om, at der i saadanne Corps udøves og pleies Alt, hvad Godt er, fra et fædrelandst Standpunkt betragtet. Jeg har Intet imod, at disse Corps blomstre, naar der er Sundhed og Kraft i dem og naar de kunne bestaae, uden at man ved Lovgivningsmagten søger at begunstige dem og derved fremkalder en Ullighed, som maaskee i og for sig ikke er ganstte gavnlig; men det er ogsaa netop det, vi skulle forbyde, at de hvile paa en

saadan sund og god Grundbold, at de kunne bestaae uden saadanne særlige Begunstigelser. Jeg har engang for et Par Aars Tid siden, da der var megen Tale om at indtræde i frivillige Corps, for der at modtage den Dvælse og Udbannelse, man ellers skulde have i Reservestolen, og saaledes at slippe lettere fra Militærtjenesten, seet en Udtalelse fra en Mand, som vi her i Salen Alle kjende, nemlig en Bondeskarl fra Thy, den bekjendte Digter Mads Hansen, han bad meget om, at man vilde afstaae fra at friste Folk til at indtræde i frivillige Corps ved nogenformelt Tillokkelse, ved Haabet om Fordele, Begunstigelser eller en aparte Stilling i den ene eller den anden Retning; thi det er ikke for saadanne Tings Skyld, at man skal gjøre, hvad man anseer for godt; jeg idetmindste opfatter det saaledes, at man her, ligesom i alle andre Tilfælde, skal gjøre det Gode og det Rette for det Godes egen Skyld, og kan man ad denne Vej faae oprettet mange frivillige Corps og faae dem til at udbrede sig, og faae det til at gaae saaledes, at der indenfor deres Omraade udføres Alt, hvad man kan ønske af dem, der siden skulle forsvare deres Fædreland, saa er det tilvisse godt, men man kan dog vistnok ogsaa paa anden Maade end just paa denne komme Opnaaelsen af dette Formaal til Hjælp. Jeg troer altsaa, at jeg, hvad de frivillige Corps angaaer, i Realiteten er, tør jeg sige, aldeles enig med det ærede Medlem fra Nyborg (C. B. Nyholm); men jeg troer, at han tillægger Bestemmelsen her altfor stor Betydning. Jeg skal imidlertid ikke nægte, at jeg ikke tillægger det nogen videre Betydning, om Bestemmelsen bliver staaende, men jeg kan ikke indsee, at det er rigtigt her i denne Lov ved at etablere dette Princip at give et Fingerpeg til en saadan Ullighed. Det stemmer, forekommer det mig, heller ikke ganstte med en tidligere Paragraph angaaende Forstærkningen (§ 25); thi deri hedder det, at alle de ved Brigaderne fuldt uddannede Værnepligtige optages i Forstærkningsbataillonerne. Naar man vil indvende derimod, at det kunde jo være overordentligt helbigt, at en Minister havde indenfor visse Grændser til den locale Tjeneste i Krig et raadt Corps, saa vil jeg svare: Ja, det vilde vistnok være meget gavnligt, men de